

C237 – SLAN14

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

9 mei 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

SUBCOMMISSIE VOOR LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, en tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de eenmalige perceelsregistratie	1
Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de erkenning van de Vlaamse Federatie van Paardenwedrennen als fokkersvereniging	3
Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over mogelijke steunmaatregelen voor de pluimveesector als gevolg van de problemen veroorzaakt door de dreiging van de vogelgriep	5

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, en tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de eenmalige perceelsregistratie

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de voorzitter, in het regeerakkoord staat dat voor land- en tuinbouw 'administratieve vereenvoudiging wordt nagestreefd door de diverse aangiften te herleiden tot één enkele aangifte voor alle overheden'. Een heel belangrijke stap voor deze unieke aangifte is de eenmalige perceelsregistratie.

Tot op vandaag moeten land- en tuinbouwers hun percelen registreren bij twee verschillende administraties. Bij de administratie Beheer en Kwaliteit Landbouwproductie (ABKL) onder de bevoegdheid van de minister van Landbouw worden de percelen geregistreerd in verband met de bedrijfstoelage en de cross compliance. Bij de Vlaamse Landmaatschappij onder de bevoegdheid van de minister van Leefmilieu worden de percelen geregistreerd in het kader van het mestdecreet.

Om beide aangiften te herleiden tot één enkele aangifte werd enkele jaren geleden in vijftien Oost-Vlaamse fusiegemeenten een pilootproject opgestart om alle perceelsaangiften te integreren in één overzichtelijk formulier. In opvolging van het regeerakkoord en dit pilootproject wil ik u graag enkele vragen stellen, mijnheer de minister-president.

Werd het bestaande pilootproject inmiddels geëvalueerd en wat waren de belangrijkste conclusies?

Welke stappen worden ondernomen om te komen tot een eenmalige perceelsregistratie?

Welke timing hebben de ministers voor het invoeren van de eenmalige perceelsregistratie? Vanaf welk seizoen zullen de landbouwers effectief slechts één aangifte moeten doen?

Wie zal instaan voor de gegevensverzameling en komt er dan ook effectief één aanspreekpunt voor de landbouwers voor vragen en informatie?

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Het lijkt me niet meer dan normaal dat we ons hier allemaal bij aansluiten. We zijn er ons allemaal van bewust dat het overbodige aangiften betreft. Dat moet zo snel mogelijk veranderen.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Rombouts, mijnheer Callens, uw vragen laten mij toe een stand van zaken te geven en te wijzen op de vooruitgang ter zake. Ik zal uiteraard ook concrete antwoorden geven op uw vragen.

Het pilootproject dat in 2004 en 2005 liep in het zuiden van de provincie Oost-Vlaanderen en waarbij een 1800-tal landbouwers betrokken waren, werd uitgevoerd onder het voorzitterschap van de Kenniscel Wetsmatiging. Het project is op 28 september 2005 geëvalueerd. Daaruit bleken bepaalde problemen, maar iedereen is het erover eens dat de eenmalige perceelsregistratie moet kunnen, en noodzakelijk en haalbaar is als vereenvoudigingsproject.

De voornaamste knelpunten die bij de proefsgewijze toepassing van de eenmalige perceelsregistratie naar voren kwamen, zijn de volgende. Een, zowel het Agentschap voor Landbouw en Visserij (ALV) als de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) hebben een eigen systeem van identificatie van de landbouwers en landbouwbedrijven. Daardoor komt het voor dat één landbouwbedrijf verschillende identificatiegegevens heeft bij de twee administraties. Twee, er was een probleem tussen ALV en VLM. Er was tot vandaag geen structurele samenwerking. Drie, de beide aangiftesystemen zijn gebaseerd op verschillende regelgevingen en hanteren andere termen en definities. Het is dus van groot belang dat niet alleen de rechtstreeks betrokken regelgeving aangepast wordt, ook de aanverwante bepalingen in andere regelgevingen moeten onder de loep worden genomen. De Europese regelgeving zal als basis dienen voor de door te

voeren aanpassingen. Deze laat wellicht enige homogenisering toe. Vier, tot nu toe ontbrak elke vorm van automatische uitwisseling van gegevens.

Ik heb altijd gezegd dat ik niet te snel wou gaan. U weet, mijnheer Callens, dat in de vorige legislatuur bijvoorbeeld allerlei systemen werden gelanceerd en dat werd één grote puinhoop. We moeten soortgelijke initiatieven vermijden. Daarom willen we de eventuele uitbreiding over heel Vlaanderen grondig voorbereiden.

Na de evaluatie werd beslist om in 2006 de eenmalige aangifte van de landbouwers in het pilootgebied voort te zetten. Intussen werd onder gezamenlijk initiatief van VLM en ALV bij de Coördinatieceel Vlaams E-Government een VIP-project (Vlaams Integratie Platform) ingediend: Uitwisseling Eenmalige Perceelsregistratie. Dat VIP-project heeft tot doel tegemoet te komen aan voornoemde knelpunten. Daartoe zal men ten eerste gezamenlijk een authentieke bron uitbouwen voor landbouwperceelsgegevens. Ten tweede zal men onderzoeken hoe de identificatie van ALV kan worden uitgebouwd op basis van bestaande authentieke bronnen zoals de Verrijkte Kruispuntbank voor Ondernemingen, de Verrijkte Kruispuntbank voor Personen of het Centraal Referentie Adresbestand. Ten derde zal men gebruik maken van de mogelijkheden van e-government door gegevens uit te wisselen via het MAGDA-platform, dat staat voor MAXimale GegevensDELing tussen Administraties, en door te voldoen aan de beveiligingseisen van ISO 17799.

Op 19 april 2006 werd onder voogdij van hun beide ministers door de gedelegeerd bestuurder van de VLM, en de waarnemend administrateur-generaal van het ALV een intentieverklaring 'Eenmalige perceelsregistratie' ondertekend. Daarmee engageren beide administraties zich om deze doelstellingen te realiseren en daartoe een projectstructuur op te zetten. Die structuur is minder dan een maand na de ondertekening reeds actief.

De implementatie van een unieke identificatie conform de afspraken tussen VLM en ALV wordt gepland voor het najaar van 2006. Het is de bedoeling om in heel Vlaanderen tot een eenmalige perceelsregistratie voor landbouwers te komen vanaf 2007. De eenmalige perceelsregistratie is evenwel slechts haalbaar als bovengenoemde knelpunten weggewerkt zijn. Er moet immers zekerheid zijn dat beide betrokken administraties op tijd en op

een correcte wijze over de vereiste gegevens kunnen beschikken. Momenteel wordt hard gewerkt aan het uitschrijven van gemeenschappelijke definities voor het Mestdecreet en de besluiten op basis waarvan de toeslagrechten worden uitbetaald. Ook alle daaraan gekoppelde regelgeving zal moeten worden aangepast. Die aanpassingen zouden tijdig klaar moeten zijn, willen we begin 2007 daadwerkelijk van start kunnen gaan.

We mikken dus op het voorjaar van 2007. Ik zal echter slechts toestemming geven het systeem van eenmalige perceelsregistratie te veralgemenen voor heel Vlaanderen als het systeem perfect functioneert en ook legistiek en reglementair alle voorwaarden zijn vervuld. Dan gaat het over unieke definities en het aanpassen van het onderliggende regelgevende kader.

Met betrekking tot de vraag wie instaat voor het verzamelen van gegevens, heb ik vrij zwaar gewogen op het debat. Ik heb ervoor gekozen dat de hoofdverantwoordelijkheid voor die registratie opnieuw bij het ministerie van Landbouw zou komen te liggen. Dat lijkt me belangrijk, ook voor een goede relatie tussen de overheid en de landbouwers. Daartoe is ondertussen ook beslist, in samenspraak met minister Peeters. Het GBCS-systeem – het Geïntegreerd Beheers- en Controlesysteem – van het Agentschap voor Landbouw en Visserij, dat ook Europees een rol speelt wanneer het gaat over steunregelingen, wordt hét referentiebestand voor de identificatie van de landbouwers, de registratie van de referentiepercelen en de toeslagrechten. Dit systeem voldoet aan alle Europese verplichtingen. Het eerste aanspreekpunt van de overheid voor landbouwers die vragen hebben en informatie willen over de perceelsregistratie, zal dan ook het ALV zijn. Dat agentschap is de opvolger van de ABKL, in het kader van BBB. Voor precieze inhoudelijke vragen betreffende de mestwetgeving of over de beheerovereenkomsten, moeten mensen zich richten tot de VLM, maar de perceelsregistratie komt in handen van het ALV.

Samengevat: er is dus een pilootproject geweest. Dat werd geëvalueerd. Er werden vier knelpunten onderscheiden. Er werd een intentieovereenkomst getekend door verantwoordelijken van de VLM en het ALV. Er is binnen de bevoegde Vlaamse administratie een project ingediend om dit te implementeren op het vlak van e-government. Ondertussen wordt gekeken naar de definitie en wordt bekeken welke regelgeving moet worden aangepast. Dit zal de komende

maanden wat tijd in beslag nemen, maar het moet haalbaar zijn in het voorjaar van 2007 toelating te kunnen geven voor een toepassing in heel Vlaanderen. Er kan nooit volledige zekerheid zijn, maar als we de quasi-volledige zekerheid hebben dat dit systeem op het terrein zal werken, zullen we die toelating geven. Het verantwoordelijke referentiebestuur zal het ALV zijn.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw zeer duidelijke en gestructureerde antwoord. Het is goed dat er vaart wordt gezet achter het project van de eenmalige perceelsregistratie. Zeker het vooruitzicht dat er in 2007 zou kunnen worden begonnen, is zeer positief en zal ook als zeer positief worden onthaald door de landbouwers. Ik begrijp echter dat eerst de knelpunten moeten worden weggewerkt. Dat is ook goed: we mogen niet willen lopen alvorens we kunnen stappen. Dat het ALV het eerste aanspreekpunt wordt met betrekking tot de perceelsregistratie en ook die informatie inzamelt, lijkt me goed, gezien de geschiedenis en het belang van de aangifte. Het is belangrijk dat dit in hun handen blijft.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de minister-president, u zult niet alleen zwaar moeten doorwegen met betrekking tot de beslissing om dit onder te brengen bij Landbouw, maar ook op de beide administraties. Ik krijg immers de indruk dat de administratie het u niet gemakkelijk zal maken als het erover gaat iets af te geven. Als u dit zo wilt vereenvoudigen, dan zult u moeten doorwegen.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister-president, ik wil nog even een bezorgdheid beklemtonen. Ik heb dat destijds ook gedaan ten overstaan van uw voorganger. De administratie werkt systemen uit die toekomstgericht zijn. Dat is een goede zaak. U mag echter niet vergeten dat een deel van de land- en tuinbouwers momenteel de informatica niet meester is. Ik weet dat dit bij de jongere en middengeneraties geen enkel probleem vormt, maar er is ook nog een aanzienlijke groep zestigers. Zij mogen niet tussen de mazen van het net glippen. Als daar al rekening mee is gehouden, dan is dat des te beter. Ik weet echter dat daar enkele jaren geleden, bij het opzetten van het proefproject, onvoldoende rekening mee is gehouden.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Callens, ik zal uw goede raad ter harte nemen. U weet ook hoe de zaken werken op het terrein. Tot op heden verlopen deze zaken echter vrij goed. Ik geef echter toe dat ook ik soms vrees dat dit op het terrein niet perfect, en zoals we het hebben bedoeld, zou worden uitgevoerd.

Wat de problemen betreft van mensen die nog niet vertrouwd zijn met informatica: als ik het goed begrijp is het nog steeds mogelijk een aangifte te doen op papier. Dat blijft voorlopig ook zo.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de erkenning van de Vlaamse Federatie van Paardenwedrennen als fokkersvereniging

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijn vraag hangt samen met de discussie die hier enkele jaren geleden sterk woedde over de nakende teloorgang van de paardenwedrennen en de problemen van de organisatoren ervan. Er is ter zake toen een voorstel van decreet opgesteld.

U mag gerust weten dat het middenveld me heeft gevraagd deze vraag over het paardenwedrennen te stellen. Daarbij heb ik één probleem ontmoet. Ik heb ervaren hoe moeilijk ons juridisch bestel in elkaar zit. Ik zal eerlijk zijn: ik heb dit laten opzoeken.

Op 17 maart 2004 nam het Vlaams Parlement het Paardenwedrennendecreet aan. Met dit decreet werd de aanzet gegeven om, door middel van een reeks herstelmaatregelen, de paardenwedrennen een nieuw elan te geven. Artikel 4 van het Paardenwedrennendecreet voorziet in de oprichting van een nieuwe sportfederatie, namelijk de Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen. Ondertussen is die federatie op 7 januari 2005 opgericht en werden de statuten ingediend bij de griffie van de Rechtbank van Koophandel.

De rennen kunnen evenwel slechts overleven op voorwaarde dat de eigenaars en fokkers ook kunnen overleven. Zij vormen de hoeksteen van de paardensector. De eigenaars zijn niet hoofdzakelijk op zoek naar winst, maar de huidige evolutie van de prijzengelden laat geen enkele hoop op rendabiliteit meer bestaan. Geen enkele eigenaar slaagt er nog in de hoog oplopende onderhoudskosten te dragen. Zoals u weet, verhuist deze sector bijna volledig naar Frankrijk.

Het Paardenwedrennendecreet wijkt niet af van, en heft geen bepalingen op van het koninklijk besluit van 10 december 1992 betreffende de verbetering van de paardachtigen. Dit koninklijk besluit werd verder uitgewerkt door het ministerieel besluit van 23 december 1992 betreffende de verbetering van de paardachtigen, zoals gewijzigd door het ministerieel besluit van 14 oktober 1996. Voornoemde bepalingen betreffen de erkenning van de bevoegde federatie voor de paardensport in België, en a fortiori in Vlaanderen.

Bij ministerieel besluit van 7 februari 1997 heeft de toenmalige federale minister van Landbouw de Nationale Federatie van Belgische Paardenwedrennen vzw erkend als fokkersvereniging en als vereniging voor het gebruik van paardachtigen op basis van het voornoemde koninklijk besluit en de voornoemde ministeriële besluiten.

Momenteel is de Nationale Federatie van Belgische Paardenwedrennen niet meer actief, en zeker niet als fokkersvereniging. Ze werd vervangen door de Belgische Federatie van Paardenwedrennen vzw. Opmerkelijk in dit verband is dat het koninklijk besluit van 10 december 1992 verwijst naar de oude wet van 20 juni 1956 betreffende de verbetering van de rassen van huisdieren van de landbouw. In deze wet wordt nochtans nergens voorgeschreven dat de Koning reglementen zou kunnen afkondigen met betrekking tot het erkennen van verenigingen voor het gebruik van paardachtigen.

In zijn advies met betrekking tot het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 juli 1970 houdende de algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, heeft de Raad van State opgemerkt dat geen enkele wettelijke bepaling de Koning toelaat verenigingen voor het gebruik van paardachtigen te erkennen.

In deze omstandigheden bevindt de Vlaamse paardensport zich in een juridisch onzekere situatie, wat zware gevolgen kan hebben voor de fokkerij, voor het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV), voor de discipline en voor de dopingcontrole. Daarover gaat het immers. Enkele weken geleden woonde ik wedrennen bij in Kuurne. Men heeft me er toen op gewezen dat, mocht er daar een dopingcontrole worden gehouden en sommige mensen zouden worden betrapt, zij niet zouden kunnen worden gestraft.

Mijnheer de minister-president, gelet op de nauwe samenwerking tussen de bestaande, doch niet officieel erkende, Belgische Federatie van Paardenwedrennen en de ondertussen opgerichte Vlaamse Federatie van Paardenwedrennen en gelet op het protocol van 15 februari 2005, waarmee alle actoren in de paardensector, discipline draf en galop, zich scharen achter de Vlaamse Federatie van Paardenwedrennen, vernam ik graag van u, als minister bevoegd voor Landbouw in het Vlaamse Gewest, of u de Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen bij hoogdringendheid zou kunnen erkennen als fokkersvereniging én als vereniging voor het gebruik van paardachtigen op basis van het koninklijk besluit van 10 december 1992, dat recentelijk bij besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2005 werd gewijzigd.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Callens, het antwoord op uw vraag is bevestigend. Ik wil echter uiteraard wat meer uitleg geven.

In 1998 werd inderdaad een ministerieel besluit genomen, op basis van een koninklijk besluit, waardoor de Belgische Federatie voor Paardenwedrennen werd erkend. Die erkenning blijft haar volledige waarde behouden. Er is immers een basiswet die zegt dat, wanneer instellingen voor iets bevoegd worden, zij het verworvene – dus alles wat eertijds beslist is – overnemen. Dat geldt ook voor de regelgeving die vroeger federaal was.

Deze artikels van het koninklijk besluit en de ministeriële besluiten zijn sindsdien niet gewijzigd. Ze gelden dus nog steeds volledig. Met betrekking tot het aspect van de fokkerij is er dus eigenlijk geen probleem. Indien de sector wil dat de Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen wordt erkend als fokkers-

vereniging voor het bijhouden van het stamboek van één of meer rassen en voor het gebruik van paardachtigen, moet de vereniging daartoe gewoon een aanvraagdossier indienen. We hebben tot op heden nog geen dossier voor het aanvragen van een dergelijke erkenning ontvangen. Indien we echter een dergelijke aanvraag ontvangen, zullen we dat dossier zo goed mogelijk behandelen en zo snel mogelijk afhandelen.

Het moet echter wel duidelijk zijn dat deze erkenning niet zozeer iets te maken heeft met het Paardenwedrennendecreet waarnaar u in uw vraag verwijst. Dit decreet, dat momenteel gedeeltelijk door het Arbitragehof is vernietigd, valt onder de bevoegdheid van minister Van Mechelen. Ik heb echter wel wat contacten gehad met minister Van Mechelen, om te bekijken wat er mogelijk is. Dat is echter de andere kant van het verhaal, van Kuurne en Waregem.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor u antwoord. Ik ben van plan om ongeveer dezelfde vraag te stellen aan minister Van Mechelen, om te onderzoeken wat er eventueel kan om die wedrennen mogelijk te maken. We mogen er immers geen doekjes om winden: het gaat uiteindelijk over het financiële.

Minister-president Yves Leterme: Het is goed dat u daar nogmaals op wijst. Ik ben zeer bezorgd over de toekomstkansen van de paardenwedrennen in Vlaanderen. Er is sprake van concurrentie door Wallonië en Frankrijk. Het is zaak nu de sector wat te steunen en te helpen zich te verdedigen tegen die concurrentie. We willen die sector in leven houden en laten groeien en bloeien. De sector heeft zijn aanhangers en heeft ook economisch enige betekenis. We bekijken dus wat mogelijk is, maar dit is niet evident.

De heer Karlos Callens: Deze sport vindt niet alleen plaats op de velden van Kuurne of Oostende. Ook heel wat privé-verenigingen in gemeenten en steden organiseren wedrennen. Dit is uitgebreider dan we zouden kunnen denken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over mogelijke steunmaatregelen voor de pluimveesector als gevolg van de problemen veroorzaakt door de dreiging van de vogelgriep

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de voorzitter, een deel van mijn vraag is overbodig. De minister-president heeft daar tijdens het weekend al immers deels een antwoord op gegeven. Toch wil ik nog een aantal dingen vernemen van u, mijnheer de minister-president, met betrekking tot de vogelgriep en de Vlaamse pluimveesector. Vorige week heb ik daar ook al de minister van Leefmilieu over ondervraagd. Dit is een ernstige zaak en u hebt dat ook begrepen.

Op de recentste Europese landbouwraad van 25 april 2006 werd met betrekking tot de vogelgriep een bepaling goedgekeurd die de mogelijkheid creëert om steunmaatregelen te financieren die verband houden met een verlies van vertrouwen bij de consument. Het gaat dus niet over een verlies aan inkomsten, maar hier wordt toch een opening gecreëerd.

Wanneer een lidstaat een steunmaatregel neemt die voldoet aan deze bepaling, kan die worden voorgelegd aan de Europese Commissie, die op haar beurt kan beslissen tot een cofinanciering van 50 percent. Voorwaarde is evenwel dat het moet gaan om productiebeperkende maatregelen die vooraan in de keten ingrijpen. Het kan bijvoorbeeld gaan over compensaties voor het breken van broedeieren. Het is echter maar de vraag of onze bestaande grote voorraden volledig kunnen worden aangewend voor consumptie.

Mijnheer de minister-president, u hebt al een aantal beslissingen genomen. Toch zou ik graag wat toelichting willen hebben bij uw beslissingen, ten behoeve van de sector. Over welk budget gaat het? Plant u eventueel nog andere maatregelen?

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ook ik heb in het verleden al een en ander gezegd over dit onderwerp, in deze en andere commissies. Mijnheer de minister-president, ik meen te hebben begrepen dat

u enkele weken geleden en blijkbaar nu steeds nog niet gewonnen bent voor echte financiële economische steun. Nu beperkt u de steun tot 300.000 euro voor de promotie en het opkrikken van het imago. Ik meen te begrijpen dat u een en ander wilt afwachten, dat u wilt bekijken of deze sector de crisis op eigen kracht te boven kan komen. Daarom zou u vooralsnog niet willen ingaan op de vraag tot ondersteuning ter zake.

Ik heb daar mijn vragen bij. De Europese instanties geven immers een aantal mogelijkheden tot cofinanciering. In welke mate wilt u zich beperken tot de nu toegezegde steun ter waarde van 300.000 euro? Hoe lang gaat u afwachten alvorens eventueel te voorzien in verdere steunmaatregelen? Of meent u dat dergelijke maatregelen, naast die promotiesteun, niet aan de orde zijn?

De heer Jos De Meyer: De heer Callens uitte met zijn vraag een terechte zorg die leeft bij alle fracties die regelmatig aanwezig zijn in deze commissie. Verscheidene mensen hebben die vraag reeds naar voren gebracht.

Mijnheer de minister-president, uit uw verklaringen tijdens het weekend heb ik opgemaakt dat u voorziet in 300.000 euro om de hele productie een duwtje in de rug te geven. Dat is belangrijk. De vogelgriep is vandaag onder controle, niet alleen in Vlaanderen, maar ook in Europa. Niemand weet echter of die vandaag, morgen of de volgende jaren niet opnieuw zal opduiken. Hoe kunnen we dit structureel blijven volgen, zodat we, indien dat moet, toch de nodige steun kunnen bieden? Hopelijk zal dit laatste niet nodig blijken.

Vermoedelijk wordt morgen in de plenaire vergadering het ontwerp van decreet betreffende de oprichting van het Fonds voor Landbouw en Visserij goedgekeurd. Mocht het nodig zijn, is er eventueel een en ander mogelijk langs deze weg?

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, de beslissing genomen op 25 april in Luxemburg was een erg belangrijke beslissing, vooral ook voor de toekomst. Dat is gebleken tijdens het debat in de raad. Bij crisissen, zoals in de visserijsector of in de tomatensector twee jaar geleden, worden we bij het zoeken naar een Europees antwoord

telkens geconfronteerd met een vrij omslachtige en erg tijdrovende besluitvorming. De vogelgriep is slechts een dreiging geweest. Hij is gelukkig niet uitgebroken in Vlaanderen. We hebben ervoor kunnen zorgen dat er nu al preventief een belangrijke beslissing is genomen. Er is nu niet alleen de toelating om bepaalde steunmaatregelen te nemen, er is ook de Europese cofinanciering. De gemeenschappelijke marktverordening is zo aangepast dat lidstaten bij wijze van spreken meteen na het ontstaan van een crisis steunmaatregelen kunnen nemen.

We proberen steeds de zaken objectief en rationeel te analyseren. Op basis van die analyse blijkt dat er vandaag vooral een probleem is van vertrouwen op de markt. Er is geen vogelgriep geweest bij ons. Het vlees is niet aangetast. Het vlees is zeer gezond. Het probleem is echter dat er een bepaalde sfeer is ontstaan met betrekking tot dit product. Er is een gebrek aan vertrouwen op de markt.

In eerste instantie zullen we daarom dus proberen zo snel mogelijk een bijkomend budget van 300.000 euro te geven aan de Vlaamse Dienst voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM). We moeten daarbij natuurlijk een aantal elementen van besluitvorming inzake de begroting respecteren. Er ligt een begrotingsaanpassing voor. Wellicht biedt die procedure mogelijkheden om hier iets aan te doen. We geven dat geld opdat VLAM, in overleg en samen met de sector – zoals dat gebruikelijk is bij deze dienst, gelet op haar structuren – een inspanning zou doen om het vertrouwen van de consument op de markt te herstellen.

Als we bekijken over welke financiële volumes het gaat op die markt, dan zult u met ons moeten vaststellen dat welke inspanning ook door de overheid wordt gedaan met betrekking tot een schadevergoeding, dit nooit zal opwegen tegen het herstellen van het evenwicht tussen vraag en aanbod en van de prijs op de markt. Dat is het allerbelangrijkste.

We hebben dit op vrijdag 5 mei besproken binnen de Vlaamse Regering, vooral dan met minister Moerman van Economie en anderen. Minister Moerman, minister Vandenbroucke en ikzelf hebben toen beslist dat we in eerste instantie zouden zorgen voor een bijkomende inspanning om het consumentenvertrouwen in het product te herstellen. We gaan echter daarnaast bekijken of er nog andere zaken kunnen gebeuren in de huidige situatie. Binnenkort is er nog een ontmoeting gepland met de sector. We

gaan vooral ook bekijken hoe we ons op een meer structurele wijze goed kunnen voorbereiden op het niet ondenkbeeldige scenario van het daadwerkelijke uitbreken van de vogelgriep. We hebben allemaal de uitspraken van de heer Vanthemsche ter zake gehoord. Dan is er immers sprake van een heel andere situatie. Dan zal er niet alleen het probleem zijn van het consumentenvertrouwen, maar ook het probleem van de massale opruiming van stallen. Natuurlijk draagt de federale overheid ter zake een verantwoordelijkheid. Dan zou er vanzelfsprekend ook economische schade zijn, die dan niets meer te maken heeft met een dreiging en een gebrek aan vertrouwen, maar op feiten is gebaseerd. Het is daarom bijzonder positief dat de beslissing van 25 april een cofinanciering mogelijk maakt. Dat heeft natuurlijk voor- en nadelen. Het betekent dat Europa niet alles financiert. Wij moeten ook cofinancieren. We weten echter wel waar we aan toe zijn. We weten welk soort maatregelen we kunnen nemen.

Zoals de heer De Meyer zei, wordt er hier morgen gestemd over het ontwerp van decreet betreffende de oprichting van het Fonds voor Landbouw en Visserij. Ik heb ter zake steeds gezegd in de parlementaire besprekingen dat het decreet een mogelijkheid biedt. De overheid zal nooit om het even welke maatregel opleggen. Het ontwerp voorziet daar ook niet in. Het spreekt vanzelf dat in de toekomst, indien de sector dit nuttig acht, een solidair beroep op de mechanismen van het ontwerp waarover morgen zal worden gestemd, een deel van de oplossing op langere termijn zou kunnen zijn. De samenleving wordt gesolidariseerd voor het opruimen van de stallen. Daarnaast wordt in iets voorzien voor de economische schade. Maar vooral belangrijk is dat de sector zich zelf deels zou verzekeren tegen dergelijke rampspoed. Dan zijn we al een heel eind op weg. Het is dat soort denkwerk en dergelijke gedachtewisselingen die nu moeten plaatsvinden in de werkgroep.

Ik sluit niet volledig uit dat er nog bijkomende inspanningen zouden gebeuren voor de crisis die heeft plaatsgevonden. Ik wil me echter vooral richten op de toekomst. We hopen dat deze ziekte niet uitbreekt in het najaar of volgend jaar, maar willen ons daar vooral op voorbereiden, met 50 percent Europese cofinanciering en een beroep op de eigen budgettaire middelen. Er zal dus desgevallend ook Vlaams geld op tafel moeten komen. Daarnaast zijn er nog de mogelijkheden van het fonds, die deels een oplossing kunnen betekenen. Dat laatste is echter alleen mogelijk indien de sector oordeelt dat het, op

basis van ervaringen uit het verleden, goed is zelf over te gaan tot het inzamelen van middelen om schade te vergoeden.

Mijnheer Callens, ik wil daar nog aan toevoegen dat er sprake zou zijn van ongeveer 25.000 ton aan stocks. Het gaat dan voornamelijk over boutjes. Dat is hoe dan ook een product dat moeilijker zijn weg vindt op de Europese markten. Dat is een structureel probleem in de sector zelf, dat niet alleen vanuit de invalshoek van de vogelgriepcrisis van enkele maanden geleden moet worden bekeken. Er zijn nu eenmaal te weinig afnemers voor die boutjes.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Het is een positief, zij het niet meteen volledig antwoord. De sector zal toch tevreden zijn dat er iets uit de bus komt.

VLAM gaat nu een aanzienlijk bedrag krijgen om kippenvlees te promoten, en vooral dan die boutjes. Ik ben echter bang dat die promotie via de media niet meteen de consumptie zal verhogen. Daarom wil ik een voorstel doen, als docent marketing. Kan er niet worden gewerkt met een systeem van bonnen in kranten of weekbladen, bijvoorbeeld voor 1 kilo kippenboutjes? Die bonnen zouden gemakkelijk kunnen worden ingeleverd bij de distributeur, die ze dan zou doorgeven aan de groothandelaar, die dat geld dan zou kunnen terugvragen van VLAM.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Callens, ik dank u voor uw gratis advies als hoogleraar marketing. Mevrouw Dewispelaere, die bestuurder is bij VLAM, zal zeker rekening houden met deze suggestie. Ik zal er nu niet meteen op reageren. Ik ken te weinig van deze zaken om dit te doen. Ik probeer alleen dingen te zeggen waarbij ik minstens de indruk kan geven dat ik er iets van ken.

De heer Karlos Callens: Ik zal ook niet boos zijn als het antwoord ontkennend is. Het lijkt me echter wel interessant dit te laten onderzoeken.

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Als belangrijkste punt onthoud ik dat er in de toekomst eventueel nog ruimte is voor verdere stappen. Ik heb toch nog een aantal kleinere bedenkingen.

Deze crisis mag niet los worden bekeken van de vogelpestcrisis van 2003. Op 3 jaar tijd heeft het imago van de pluimveesector immers twee ernstige deuken gekregen. Natuurlijk moeten we er op de eerste plaats voor zorgen dat het vertrouwen op de markt terugkeert. Het stoort me echter wel dat wat er nu is gebeurd in het nadeel van dat imago en van het verbruik van kippenvlees, eigenlijk het resultaat is van een opgeklopte stemming, van een hysterie veroorzaakt door ongepaste berichten in de media en zelfs vanwege het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen. Ik wik mijn woorden, maar ik heb het agentschap soms verdacht van enige sensatiezucht. Ook daar moeten we proactief aan werken. U moet ter zake contact opnemen met de diensten.

Dit alles is een storm in een glas water geweest. Indien er iets bedachter was omgesprongen met het inlichten van de media en indien de daadwerkelijke gegevens op het terrein beter waren gestroomlijnd, dan was er veel minder kwaad geschied dan nu het geval is.

Ik geef een voorbeeld. Wanneer iemand ziek terugkwam van een verre reis, werd, nog alvorens geweten was welke tests moesten worden uitgevoerd of er sprake was van resultaten, bij de opname in een ziekenhuis of bij een dokter meteen de pers gemobiliseerd. Er werden meteen persconferenties gegeven, om 24 uur later op een persconferentie te moeten meedelen dat er niets aan de hand was. Het zijn dergelijke dingen die het imago van de sector geen goed hebben gedaan en bij sommigen een angstpsychose hebben teweeggebracht.

Ik denk trouwen dat er de afgelopen maanden meer pluimvee is gestorven door de maatregelen tegen de vogelgriep dan door de vogelgriep zelf.

Minister-president Yves Leterme: Dat laatste lijkt me evident. In dat opzicht hebt u gelijk: het aankondigen en de transparantie die het FAVV erop heeft nagehouden om de bevolking te mobiliseren voor het nemen van preventieve maatregelen, heeft geleid tot een sfeer die de afzet van het product in gevaar brengt.

Het hoofd van de FAVV heeft me ooit gezegd dat de voedselveiligheidscontroles zo scherp zijn en zo goed werken dat er regelmatig wel een bericht zal zijn waarin wordt gewaarschuwd voor het veel consume-

ren van een bepaald product. Dit is een overgangsperiode, maar ik geef toe dat de mediaberichten de zaken niet hebben vooruitgeholpen. Anderzijds heeft de consument natuurlijk ook recht op volledige informatie over de gevaren voor zijn gezondheid. We mogen de media ook niet aan banden leggen. De informatie waarover ze beschikken, moeten ze kunnen doorgeven. Ze mogen daarbij best wat zelfbeheersing aan de dag leggen, en deontologische regels naleven. Ik herinner me een periode voor federale verkiezingen waarin de dimensies van een bepaalde crisis zeker niet werden onderschat, niet alleen door de media, maar ook door bepaalde politieke krachten. Naderhand heb ik uit wetenschappelijke publicaties menen te mogen afleiden dat de effecten van dioxine- en andere vervuiling nogal meevielen. Ondertussen was echter het doel van sommigen mischien bereikt, en heeft de sector daar lang onder geleden. Dat moeten we vaststellen.

De heer Frans Wymeersch: Ik wil alleen maar zeggen dat het niet opportuun is dat er melding wordt gemaakt van een grote ramp die mogelijk op komst zou kunnen zijn. Het ware beter dat men zich beperkt tot berichtgeving als er werkelijk een ramp wordt vastgesteld.

Minister-president Yves Leterme: Anderzijds is het zo dat er een beroep werd gedaan op de bevolking om preventieve maatregelen te nemen. Als aan de mensen wordt gevraagd kippen op te hokken en er een net over te spannen, dan weten ze graag waarom. Anders gaan we de mensen zo ver niet krijgen.

De heer Frans Wymeersch: Ik verwijs naar de berichtgeving over een dode papegaai en vier kippen die waren doorgebeten door een vos. Iemand die iets kent van kippen, weet dat dit niets met de vogelgriep te maken heeft. Toch is dit uitgebreid in de media gekomen. Men moet ter zake toch trachten een strakke lijn te hanteren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
